

dobri otac
ANTIĆ
GLASILO VICEPOSTULATURE

2-3

1976.

GLASILO VICEPOSTULATURE

Izdaje: Franjevački samostan
Vrbanićeva 35, Zagreb

Odgovorni urednik: Fra Roko (Ivan)
Tomić
Vrbanićeva 35, Za-
greb

Godišnja pretplata 20 dinara

Pojedini broj 5 dinara

Casopis izlazi dozvolom crkvenih i re-
dovničkih poglavara.

Svakog prvog četvrtka u mjesecu služi
se sveta Misa za sve prijatelje, dobroči-
nitelje i suradnike Vicepostulature.

Za sve što se u ovom Glasilu navodi
ili nazivlje »čudo«, »svetost«, »svetac« i
slično — to, u duhu crkvenih propisa,
treba uzeti i razumjeti u našem obič-
nom ljudskom načinu izražavanja. O
svemu ovom izreći će konačni sud Sve-
ta Crkva.

Tisk: »Zrinski«, tiskarsko-izdavački za-
vod Čakovec, Globetka bb.

Nadležnim republičkim rješenjem list
»Dobri otac Antić« oslobođen je pla-
ćanja osnovnog poreza na promet.

Dragi moj sinko!

*Mir, pouzdanje i mudrost Duha Svetoga neka ravna sve
tvoje misli riječi i osjećaje!*

*Prigodom Duhovnog otajstva nastoj se obnoviti. Sjeti se,
da je i na te sašao Duh Sveti kao i na apostole, a to na dan
tvoga svetog rođenja. On je tada tvoju dušu preobrazio u
pravu sliku Gospodina Isusa i označio te svećenikom uvi-
jeke. Donio ti je svoje slike darove i osposobio za svoju
apostolsku službu.*

*Uvijek budi dostoјno oruđe Duha Svetoga u svojoj služ-
bi. On te je i obdario posebnom milošću da si se sav predao
njemu i da si odlučio živjeti Isusovim životom. Ti si od
njega primio osobite milosti na kojima mu vazda imaš
biti zahvalan i s kojima moraš neprestano sudjelovati. U
ovom djetinjskom i revnom sudjelovanju stoji za te najveća
odgovornost, kao i najveća odlika. Odgovoriti na darove i
milosti Božje, živjeti po njima — eto, to je tvoja čast i
slava.*

*Promisli, da li si sav u rukama Duha Svetoga? Ravnaš li
se po njemu? Slijediš li njegovo vodstvo, njegovo prosvjet-
ljenje? Možeš li reći, da na svaku njegovu milost odgovaraš
spremno i vjerno? Da li ti je prva i najveća briga tvoj
duhovni napredak, tvoja sličnost sa Božanskim Zaručnikom
tvoje duše? Da li si umro svemu što on neće od tebe? Jesi
li vjeran svojim obećanjima? Živiš li životom svete molitve,
odrivanja, sjedinjenja sa svetom voljom Božjom? ...*

*Eto ti predmeta o čemu ćeš se ispiti prigodom ovih
svetih dana. Učini malu rekolekciju npr. jedno popodne i do-
bro ispita svoju savjest te se duhom nastoj obnoviti s po-
moću milosti Duha Svetoga.*

*Molim te, gorljivo služi Gospodinu. To on zaslужuje i
od tebe traži. Lako se izgubiš i zapustiš u onoj svetoj rev-
nosti i delikatnosti s Gospodinom. Još ne znaš sebe svla-
dati, obuzdati naglost, bržinu i lakomislenost. Brzo te zanese
moment i počeće izgubiš vlast nad sobom. Iako to nije u
većim stvarima i težim snalaženjima, ipak se dogodi u svag-
danjim poslima i radnjama.*

*S pomoću Božjom nastoj sve više provadati prisutnost
Božju u životu. Koliko možeš ostani što više sjedinjen s
Gospodinom. Posebno nastoj oko ujedinjenja svoje volje sa
svetom voljom Božjom. Ovo nastoj steci u svim momenti-
ma života.*

*Sve radi iz ljubavi. Sebe u svemu zaboravi i traži samo
čast, slavu Božju.*

*Predajem te Isusu, Mariji, svetom Josipu i svetom Fra-
nji.*

S njima te blagoslovље

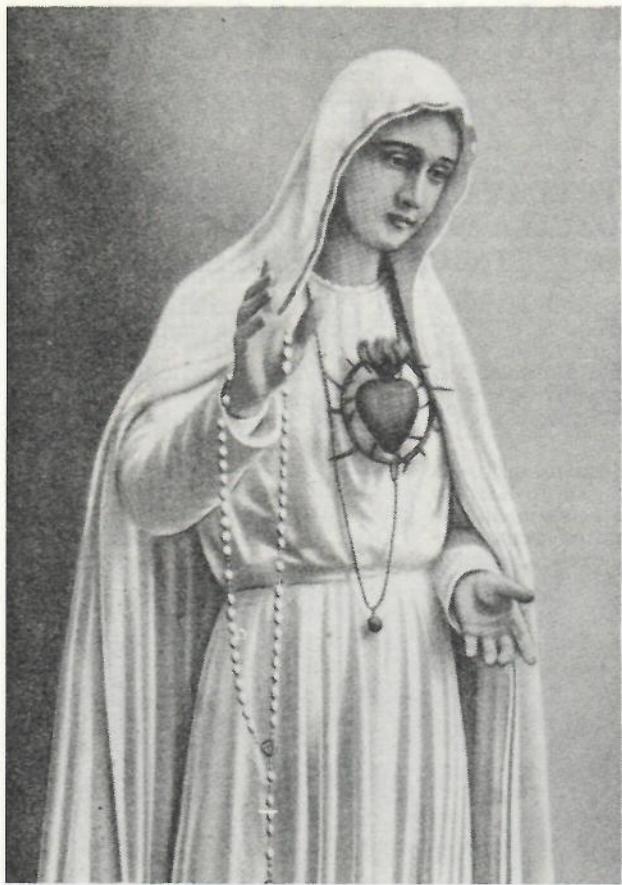
Fra Ante

Makarska, 8. VI. 43.

BOŽIĆ I NOVU GODINU

ČESTITA

VICEPOSTULATURA

SRCE DOBRE MAJKE

Svratimo pažnju na ono čega nam najviše manjka, a to je ljudsko srce. Koliko je danas porastao broj ljudi bez srca i plemenitih osjećaja. Danomice se ljudi sve više zatvaraju u sebe i svoje domove (zarobljeni TV ekranom, limenim kutijama na četiri kotača i sl.), te hladno i beščutno prolaze kraj svojih bližnjih. Zatvorili svoje srce pred ljudima, zatvorili ga i pred Bogom.

A srce naše majke Marije otvoreno je svima. Sveti Luka spominje Gospino srce u Evanđelju: »A Marija je pamtila sve te događaje i razmišljala o njima u svom srcu« (Lk 2,19).

ŠTO NAM ZNAČI SRCE MARIJINO?

Ljudsko se srce otvara »iznutra« kome hoće i kada hoće. Približimo svoje srce izvoru sreće i blagoslovu svijeta — srcu Marijinu. Srca su nam gladna ljubavi, istine i mira.

Majčinsko je srce, puno razumijevanja za svaku vrstu ljudske bijede, jer je Marijin život bio gorak i težak kao i svih ljudi.

Izvor je utjehe svim žalosnima, jer je za nas mačem žalosti probodeno, te naše srce i naša duša u tome srcu nalaze blaženu utjehu.

Uzor je i ogledalo kreposti: krotkosti, poniznosti, strpljivosti i svetosti.

A KAKVA JE DANAS NAŠA POBOŽNOST SRCU MARIJINU?

Štovanje srca Marijina u Crkvi poprimilo je jači zamah od 1917. godine (Fatimska ukazanja). Papa Pijo XII. posvetio je Crkvu i čitav svijet Srcu najbolje Majke na 31. X. 1942. Toga dana se u Portugalu slavila završna proslava 25. obljetnice fatimskih ukazanja, dok je naš narod proživiljavao strahote drugog svjetskog rata. U izrečenoj posveti duša našeg zajedničkog oca je vapila: »... Tebi, Tyome bezgriješnom Srcu: pružamo, predajemo i posvećujemo svetu Crkvu i čitav svijet... izmoli nam prije svega one milosti koje mogu dušu preobraziti u jednom momentu...« I naši su biskupi, slijedeći primjer Pape Pija XII. obavili posvetu našega naroda prečistom srcu Marijinu.

No zadnjih godina osjeća se opadanje štovanja i pobožnosti prema prečistom srcu Marijinu. Kod mnogih kršćana ohladila je ljubav i revnost. Neke od njih zahvatilo je čudni nehaj te tvrde da je vrijeme pregazilo tu pobožnost.

Prije Koncila bilo je mnogo izvanliturgijskih marijanskih pobožnosti koje su nikle i razvijale se u masama kršćanskih duša štujući i časteći dragu Gospu. Koncil je to štovanje stavio u liturgiju i danas su tim pobožnostima dani drugi vidici. U obnovljenom liturgijskom kalendaru svetkovina prečistog srca Marijina ostala je neobvezatan spomandan (subota iza svetkovine Srca Isusova). Ukipanjem i smanjenjem broja Gospinih svetkovina Crkva želi da kršćanski puk više štuje i časti Gospodnje svetkovine u kojima je Isus usko povezan sa svojom Majkom.

Neosporiva je činjenica, da se osjeća praznina i siromaštvo zbog nestanka tih svetkovina. Pobožne vježbe se ne smiju obezvrijediti stvarajući prazninu u kršćanskom životu, nego ih treba uskladiti s liturgijom. Pod simbolom štujemo Marijinu osobu radi njezine ljubavi prema Bogu i bližnjemu. Ne bi se smjelo zaboraviti na veliku važnost i potrebu pučke religiosnosti. Mimo nje se ne može ostvariti istinska i životna kršćanska obnova. Pravi evanđeoski put jest u povezivanju »novoga i staroga«.

Gospa je subjekt spasenja ljudskoga roda. I povjesť našega naroda usko je vezana uz Gospu. U ovoj našoj Marijanskoj godini svi putevi vode u Solin, ali do Puta — Istine — Života, do Krista samo jedan jedincati put nas vodi, a to je **srce najbolje i najdraže Majke**. Jer Gospa je uvijek uz Isusa.

Zato obnovimo svoju posvetu prečistom srcu Marijinu s iskrenim obecanjem da ćemo joj biti vjerni sinovi praktično obdržavajući prvu i najveću zapovijed Božju. Posvetom prečistom Srcu Marijinu približit ćemo se Kristu i Crkvi, jer je **Gospa srce Crkve i majka naše vjere**. Osobnom vjerom prionimo uz Boga i Gospu, da postanemo ljudi srca prema Bogu i prema bližnjemu.

To od nas traži kršćanska svijest odgovornosti, jer nas odasvud zapljuškuju valovi modernizma i sirene neprestano (non — stop) tule: »Nema Boga«. Živimo u nadi, da prečisto srce Marijino neće dopustiti, da se vjera našega naroda razbije o klisure novovjekoga poganstva.

Prečisto srce Marijino, svojim srcem sav naš narod zapali i u tome ognju naša srca prekali.

S. Anuncijata Voloder

KRISTOCENTRIZAM U ŽIVOTU I U DUHOVNU VODSTVU OCA ANTE ANTIĆA

PREDAVANJE NA KOMEMORACIJI 4.
OŽUJKA 1976. U POVODU JEDANAESTE
OBLJETNICE BLAŽENE SMRTI

Baci li se pogled na sve ono što je u prvih deset godina nakon smrti oca Antića o njemu rečeno, vidjet će se, da su to divni dojmovi poznavanja oca Antića kao čovjeka, kršćanina, redovnika, svećenika, isповједnika, duhovnog vođe. Sve je to divno i na veliku duhovnu korist!

Te izrečene dojmove o ocu Antiću vjerno su opisali životopisci oca Antića i zabilježilo Glasilo vicepostulature. Ali sada smo u jedanaestoj obljetnici blage smrti oca Antića. Da-nas bismo pošli dalje. Pošli bismo dalje, da još dublje upoznamo oca Antića po njegovim zapisanim riječima, po njegovim pismima. Proučavanjem njegovih pisama još će se dublje ući u njegovu dušu i upoznati temeljne točke njegovoga duhovnog života, njegove duhovne nauke i duhovnog vodstva.

U minulih deset godina više puta su govorili: oci biskupi, drugioci, pa i časne sestre, o ocu Antiću govorili, navodili riječi njegovih pisama, ali to je bilo radi isticanja jedne ili druge misli. Životopisci oca Antića su također zalažili u »riznicu« njegovih pisama. No sada, u novom desetljeću preseljenja u vječnost oca Antića, dopustit ćemo ocu Antiću da nam on — svojim pismima — govori o sebi, o svojim duhovnim doživljajima na zemlji, da nam kao u nekoj sintezi svima saopći ono što je svedobno proživiljavao, govorio i pi-sao pojedinim dušama.

Premda nam otac Antić nije ostavio neka znanstvena velika djela, ipak njegovi nagovori, njegove duhovne vježbe, savjeti, upute izneseni u pismima, izražavaju stanovite znanstvene i duhovne smjerove.

U životopisu i u iznošenju nečije nauke, pisma imaju izvanrednu vrijednost. Pisma su istodobno relikvijske i riznice. Po jednom pismu, više nego u drugim spisima, osjećamo kako nam je blizak lik te osobe, a čitanje pisama dovodi nas u neposrednu vezu s njegovim duhom. Sjetimo se npr. pisama sv. Pavla.

To se posebno može reći i za pisma oca Antića. Otac Antić je napisao oko 30.000 pisama. Njegova supisna bogata duhovna ostavština, neka vrsta duhovne i psihološke autobiografije oca Antića. Iz njegovih pisama može se najbolje poznati, shvatiti duhovni lik oca Antića. Tu je on istodobno human i uvišeno duhovan. Njegova pisma odišu humanizmom i duhovnom nježnošću. U svojim pismima otac Antić nosi znakove srca koje znade »božanski ljubiti.

Pisma obuhvaćaju razne suvremene teme: 1. ekleziološku, tj. o Crkvi; 2. ekumensku tj. o jedinstvu Crkava; 3. mariološku, tj. o Blaženoj Djevici Mariji; 4. pneumatološku, tj. o Duhu Svetome; 5. kristološku, tj. o Kristu.

Danas ćemo ući u kristologiju oca Antića i promatrati tko je Krist u njegovom životu i njegovom duhovnom vodstvu. Promotrit ćemo njegov kristocentrični život i njegovu

riji, s Marijom, za Mariju i po Mariji; 5. budite Kristocentrični a ne egocentrični.«

Budite kristocentrični! To je na-redba, zapovijed!

Budite kristocentrični, tj. Krist neka vam bude svrha i središte sve ga, neka se Kristov život očituje u vama, i to u svemu, da koliko je moguće, živate njegovim životom.

Otac Antić naređuje duši, koja je ozbiljno započela svoj duhovni život,

Pater Marković govoril...

kristocentričnu duhovnu nauku i vodstvo. Tako će ovaj referat imati dva dijela:

1. Kristocentrizam u životu o. Antića;
2. Kristocentrizam u duhovnom vodstvu o. Antića;

1. Kristocentrizam u životu o. Antića

Otac Antić upućuje jednoj duši sljedeću pouku: »Vi ste započeli ozbiljno svoj duhovni život, svoj duhovni uspon, svoju duhovnu borbu i svoj duhovni rad, da postignete savršenu dob Kristovu, i da budeste slični Kristu i s njime postanete jedno, a po Kristu jedno s Ocem i Duhom Svetim. Da to postignite, uz pomoć Duha Svetoga, molimo vas nastojte živjeti: 1. sakramentalnim životom; 2. molitvenim životom; 3. životom svetoga križa i muke Kristove; 4. životom Marijinim: Sve u Ma-nošću. To izjavljuje o. magister. A

što je i sam već odavno proživiljavao Tim riječima otac Antić je opisao se-be samoga. Otac Antić živi kristocentričnim životom od samog svog novicijata.

Za vrijeme novicijata o. magister je slao o. Provincijalu izvješće o životu i vladanju pojedinih novaka. U drugom izvještaju, 20. V. 1912., otac magister piše o. Provincijalu o fra Anti Antiću ovako: »(Antino) je po-našanje u redovničkoj disciplini spo-jeno sa duhom, potpuno je u skladu sa naukom i uputama crpljenim na bistrim izvorima razlaganja Svetе uprave i na nauku svetog Bonaventure... Sve obavlja iz uvjerenja i studio placendi Deo, tj. sve obavlja, da se Bogu svidi.«

Fra Ante živi u novicijatu u skladu s franjevačkim duhom, u skladu s franjevačkom Regulom, s franjevačkim Pravilom, jer Sveta Uprava koju spominje o. magister jest Regula, on živi u skladu s franjevačkom duhov-

poznato je kako u životu sv. Franje i u njegovom Pravilu, kod sv. Bonaventure i bl. Duns Scota kristocentrična duhovnost zauzima glavno, istaknuto mjesto. Ono što je ključno za Franjinu osobnost jest misao na sljedovanja Krista. On je nastojao svoj život u svemu uskladiti sa životom Bogočovjeka. Franju svaka stvarčica zove na nasljedovanje Krista. Franjo je čuo Božji poziv da treba slijediti Kristov primjer i živjeti Kristovim životom. Stoga izjavljuje: »Naslijedovat će život i siromaštvo našega Gospodina Isusa Krista i njegove presvete Majke.« U molitvi Franjo traži i ljubi osobito raspeto Čovještvo Isusa Krista. A dok se obraća drugima, sve poziva »neka sve želje obrate jednom središtu: Kristu i to Kristu raspetome.« Do koje je savršenosti Franju doveđeno to njegovo nasljedovanje Krista izražavaju riječi pape Pija XI.:

kristološkoj nauci bl. Duns Scota praktična posljedica glasi: »Krist je svrha i središte svega.« Zato, takav može živjeti po franjevačkom Pravilu, ako je njegov život kristocentričan, sličan Kristu, piše — i zaključuje iz Scoteve nauke — otac Gemelli, poznati bivši rektor sveučilišta Božanskog Srca u Miljanu. (Gemelli, Franjevački duh, 260 — 261). (Duns Scot i svetkovina Krista Kralja; dr. Radonić, 297).

Otac Antić je vjeran franjevačkoj duhovnosti od samog početka svoga redovničkog života. O tome nas uverjava izvješće o. magistra. On je vjeran kristocentričnoj duhovnosti Franjevačkog reda tokom cijelogova svoga života. To su već iznijeli i potvrdili mnoga subraća oca Antića, kao i njegovi životopisci, prijatelji i znanci. Tu vjernost kristocentričnoj duhovnosti potvrđuju nam duše koje je dugo godina po Kristu vodio

živjeti u neprestanoj sabranosti pred njim, u njemu i zajedno s njime, tj. zajedno s Isusom u Bogu. Mogu priznati — dakle sam svjedočio o svom kristocentričnom životu — da mi to on — Isus — daje, ali osjećam da to mora biti veće, savršenije, potpunije, neprestano. Ja bih htio — završava otac Antić — da na sve odgovorim u Isusu, s Isusom po Isusu u Ocu, da je sve u meni odraz milosti Duha Svetoga, života, sjedinjenja s Kristom i u Kristu, i da nemam više svoje volje nego da slijedim volju Božju, kao što Isus nema svoje volje, nego vrši volju Oca nebeskoga...« (pismo 1963).

Sve ove molitve, želje, čežnje, okrunio je početak 1965. godine, kada je nakon jedne svete Pricesti o sebi napisao svome duhovnom ocu: »Sad je, dakle, ovaj leptirić umro već s prevelikom radošću, jer je našao mir i u njemu živi Krist« (pismo 1965).

Kako je otac Antić ušao duboko, životno, do dna u kristocentričnu franjevačku duhovnost!

Ostvario je u životu ono, za čim je kroz cijeli život vatio, molio, težio.

Težio je za kristocentričnim životom od svojih mlađih dana. To mu je bila »strastvena« želja, koju je tijekom života više puta na divan način izrazio, a na kraju života — kao što se vidi — dao je svim dušama duhovno osiguranje, da mu je Isus bio sve...

Godine 1929. dakle još u mlađim godinama života odlučuje: »Želim biti svet, ali u Isusu.« »Ujutro prva misao na Isusa.« »Gledajte preda se, promišljajući na Isusa.« »U napastima protiv svete čistoće odmah će se uteći Isusu.«

Kasnije o. Antić reklo bi se pretjeruje, zanosi se u svojim kristocentričnim željama. On želi: »... Biti kao Isus, biti Isus uvijek i svagdje.« On poziva duše, da se na tu nakazu mole: »Molite se, kada dođete da više ne nađete fra Antu, nego Isusa.« I još inzistira: »Molite, da svi koji dođu k meni ne nađu fra Antu nego Isusa.« I opet: »Kada dođete k meni, ne želim da nađete me ne već Isusa.« »Dušo«, dodaje, »kada ideš k duhovnom ocu — ideš k Isusu.« A sam o sebi piše: »Najviše prosim od Boga da mi udijeli milost svoje svete prisutnosti, da svatko, tko dođe k meni, ne nađe mene, nego Isusa. Kad otidu od mene, neka budu puni Isusa i Duha Svetoga.« (pismo 30. XII. 1959.)

Težnja da se izjednači s Kristom prati ga stalno i u svemu.

Sličnost s Kristom, to je bio cilj, svrha njegova života, rada i trpljenja, a nadasve molitve. Njegova je molba glasila: »Da budem kao Isus«, a »moja je kreplost solidna — govorio je — kada je vježbam po uzoru i primjeru Spasitelja Isusa.«

2. Kristocentrizam u duhovnom vodstvu oca Antića

Otac Antić poučava sve duše koje mu dolaze o kristocentričnom životu i samo ih tim putem vodi. On

»Franciscus alter Christus,« Franjo Svečana koncelebracija
je drugi Krist.

Nadalje, u prvom Pravilu Franjo naređuje: »Pravilo i život ove braće jest ovo: živjeti u posluhu, čistoći i bez vlasništva, te slijediti nauk i stopu Gospodina našega Isusa Krista.« I dalje dodaje: »Neka sva braća budu svjesna da su darovala i i poklonila svoja tjelesa Gospodinu Isusu Kristu...« a to s namjerom — možemo dodati — da bi Krist u njima nastavio svoj život. (Spisi sv. Franje, Prvo ili nepotvrđeno Pravilo, 3... 100).

Tako se franjevačka duhovnost već od svoga Utjemeljitelja svodi na potpuno nasljedovanje Krista, koje se od Bartolomeja iz Pize više ne naziva nasljedovanjem, nego »sličnost« s Kristom Gospodinom i to sličnost u svemu.

Sveti Bonaventura i bl. Duns Scot razvili su tu Kristocentričnu duhovnu nauku. Ljubav prema Raspetom vodi Scota, kao nekada sv. Ivana Evangelistu i sv. Pavla k uzdizanju Krista, središta i kraja svemira. U

Bogu Ocu. O tome u drugom dijelu ovoga referata. Ali pri kraju svoga života otac Antić se otvara kao neka knjiga i sam govori o kristocentričnom smjeru svoga života. Njegova je izjava, njegove su riječi: »Molim se, želim, čeznem — piše na početku 1963., dakle dvije godine prije smrti — da uvijek budem sjedinjen s Prešvetim Trojstvom i da ga u njemu, s njime i po njemu neprestano, savršeno, ljubim, živim u njemu, s njime, za nj, vršeći svetu volju, živeti životom Isusovim, nastavljajući njegov božanski život. Htio bih, u Kristu, s Kristom, kao Krist proći još ovo malo vremena...« Dodaje sa još jačim naglaskom: »Nemam drugih želja, odluka, nego se pretvoriti, preobraziti u Krista, da više mente nema, ništa moga u ničemu, nego u svemu Krist. Želim i molim ga — nastavlja — da ispijem onaj kalež, kako on hoće, da trpim što on hoće, da sve zadovoljim što od mene traži njegova božanska ljubav... Htio bih

drugoga puta nema i ne poznaje. U tom kristocentričnom vodstvu duša očituje se što otac Antić u sebi, u duši svoj proživljava. Očituje se, da je sav njegov apostolat jedan izljev Kristova duha iz obilja toga Duha nastanjenog u srcu oca Antića.

Uvođenje duša u kristočičan život

Otac Antić najprije priopćuje dušama, da je cilj duhovnog života potpuno sjenjenje duše s Bogom u svetoj ljubavi. Zatim duše poučava da je Isus put do Oca.

Tako jednoj pobožnoj duši piše: »Stvorena si, kršćanska dušo, da Božja ljubiš i da u njemu živiš. On je cilj tvoga života i boravka ovđe na zemlji... Bog je tvoja svrha, tvoj život, tvoje sve. Kako ćeš ići ovome cilju? S koga ćeš stupati naprijed i u koga ćeš se ugledati? Za ovo se pobrinuo sam Otac nebeski. Isus je naš učitelj, naš put, istina i život... On se radi tebe utjelovio i postao tvoj vođa, učitelj, put, istina i život.«

Budući da je Isus put do Oca, otac Antić sav život duše usmjeruje na Isusa. Zato piše nekoj duši: »Tvoj je uzor Isus. Tvoj je put Isus i tvoj život Isus. U njemu ostani i gorljivo slijedi njegove stope...«

A kako je prvi korak na putu prema Isusu ljubav i predobivanje sebe za Isusa, otac Antić će i to dušama jasno istaći. Piše stoga jednoj duši: »Najviše nastoj oko svete ljubavi... Uvijek je imaj pred očima. Da imaš i postigneš savršeniju ljubav i da budeš sličnija po njoj Isusu predobivaj sebe, svoj »ja«, svoj sud, svoju volju i žrtvuj je Isusu.«

Taj kristocentrični život otac Antić unašat će, izgrađivati u svim dušama koje mu se povjere, u dušama svećenika, redovnika, redovnica, vjernika.

Jednom svećeniku — redovniku slabog zdravlja piše: »...Nigdje ti, svagdje samo Isus. Dopusti da te on preobrazi u sebe, kao što pretvara u sebe malu Hostiju... Tebe treba nestati da se on izaruje iz tvoje duše. Nemoj se ni na koga oslanjati samo na Gospodina... Ti moraš djelovati kao Krist... Dopusti mu da te zaposjedne... da se sasvim nastani u tebi.«

I opet drugom svećeniku piše, da Isus svećenike poziva da budu najuže povezani s njime: »Isus poziva — piše — najviše nas — svećenike — da uđemo u ovo najveće svetište, tj. njegovo Božansko Srce, i da tu uvijek ostanemo i radimo, kako bi Isus na našem mjestu radio.«

Iste pouke, ali sa odgovarajućim nijansama, davat će i časnim sestrama kao i običnim vjernicima.

Tako pojedinim redovnicama piše: »(Dušo), imaj samo jednu želju i misao: sva se upriličiti Isusu na križu, i biti sva njegova a samo on tvoj... Njega uvijek imaj pred očima duše...« »Navikni se uvijek imati i gledati Isusa.«

Drugoj opet duši smiono naređuje kristocentrični život: »Želim — piše ovoj duši — da ne budeš ti već Krist — Marija koja nosi Krista — i gdje god se ti pojaviš, da se pojavi Krist... Hoću Isusa u tebi vidjeti...« »...Neka vas oduševljava najveća želja i molitva svete Crkve i biti slična svom božanskom zaručniku Isusu.«

A jednoj cijeloj zajednici, koja radi u bolnici, upućuje divan smjer kristocentričnog života: »Molim vas, sestre moje, dignite se nad svoju narav i sve želite nositi Isusa u sebi, u vladanju, u životu i davati ga drugima. U vama neka doktori, pacijenti, ljudi, pa bilo oni kojih nazora i gledanja, neka svi u vama vide, osjetite ljubav Kristovu, njegovo čovjekoljublje, njegovu dobrotu, njegovu božansku snagu i krepost.«

S pavlovskim naglaskom dodat će: »Živio tako nevino i sveto, da ne živiš više ti, nego Isus u tebi.«

A jednoj majci piše: »S ljubavlju u trpljenju, u боли, u križu gledajte Isusa. Isus je svima i za sve središte i uzor.«

Kristocentričnost oca Antića počinje svakoga dana s jednom molitvom na koju će pozivati i povjerene mu duše, a glasi: »Svaki dan kod svete Pricači molimo: Djeticu Isuse, nauči me ljubiti Oca nebeskoga kako ga ti ljubiš, nauči me ljubiti bližnjega kako ga ti ljubiš. I inzistirat će: »Kristu koji dolazi u sv. Pricači: treba kao Marija darovati sve svoje sile, svoje vrijeme, cijelo svoje potpuno srce...« »Svako jutro, u duhu žive vjere i čiste ljubavi predajte se da služite Bogu onom

ističali veliki mistici i naučitelji Crkve, npr. sv. Ivan od Križa. Otac Antić će dušama govoriti: »Više vrijeđi tvoj mir, jedinstvo s Gospodinom i tvoja vjernost milosti nego sve blago svijeta.« »Ništa ne gubiš — dodat će — ni na poslu, ni na dobitku, ako se češće svratiš Isusu u tvojoj duši, ako se kod svog posla njemu obratiš, na nj pomislis, s njime se sjedinиш i svršit će svoju misao riječima: »Sve je isprazno, sve je ništa, a jedino je vrijedno, dosljedno ljubiti Gospodina, Njega upoznati, Njemu služiti, i Njemu jedino pripadati.«

Dinamika kristocentričnog života

Otac Antić nakon što je poučio duše o kristocentričnom životu i uveo u takav život, priopćuje im, da to nije neki statičan život nego dinamičan. To je život koji se razvija, usavršava.

»Revan budi u duhovnom životu — piše jednom subratu — Ne budi zadovoljan stečenim blagom, već svojski nastoj, da budeš što sličniji božanskom Učitelju...« — »Koliko možeš ostani sve više sjedinjen s Gospodinom.« — »...Njegujte goruću ljubav za sličnošću s Gospodinom.«

Taj kristocentričan život u dušama treba biti što dinamičniji pa otac Antić koristi sve okolnosti na koje duše nailaze i proživljavaju. On će iskoristiti vrijeme došašća, korizme, božićne devetnice, blagdane Božića, Uskrsa da bi duše potaknuo na obnovu i jačanje s Kristom.

ljubavlju, onom voljom, kojom Isus služi Ocu u Presvetom Oltarskom Sakramentu. »Sjedinite se sa Isusom na početku svake molitve, posla, blagovanja i počinka.«

Otac Antić će, nadalje, taj život s Kristom isticati kao najveće blago, kao najveći dobitak baš kako su to

Tako o došašću piše jednoj zajednici redovnica: »Svaka od vas kroz Advenat neka se vježba u svetoj poniznosti, poslušnosti, šutnji, koju vježba mali Isus.« A o devetnici za Božić piše časnim sestrama: »Recite... malome Isusu, da ste spremne s njime vršiti volju Oca nebeskoga i

njega (Isusa) u svemu naslijedovati«, »Mali Isus, treba da u tvojoj duši naraste, da živi u tebi, da tebe nesštane«. A o Božiću njegove su i čestitke i želje kristocentrične: »... Ne ka vas Isus... učini svojom svetom žrtvom — piše o Božiću — da ne živite više vi nego Isus u vama«. »... Da vaš život bude s Kristom u Bogu«.

Uvijek i svagdje Isus. Isus je središte života. I korizma i pitanje života za oca Antića su okolnosti koje potiču da kristocentrični život bude što dinamičniji, svjesniji, plodniji, pa i u pitanjima — sretan.

»Budite sretni — piše — ako vas (Isus) vodi Kalvarijom. Molite ga da smijete biti s njim kao jagnje pred Presvetim Trojstvom mrtvo, zaklano... janje u adoraciji«. »Molite Isusa — dodaje — da s njime trpite, da se smijete sjediniti s njegovim trpljenjem«. »Kakvom ljubavlju primate križ, to pokazuje koliko ljubite Isusa«.

Otac Antić kori duše što nisu tako dinamične u životu s Kristom kako bi trebale biti: »Uvijek plači, kaj se i ponizuj što nisi onakav, kakav to Isus od tebe traži i želi da budeš«. »Stidi se što tako malo cijeniš naklonost, prijateljstvo tako velikog i uzvišenog Kralja i Prijatelja«.

Otac Antić koristi i razne pobožnosti: prema Isusu u Presvetom Oltarskom Sakramentu, prema Srcu Isusovu, prema raspetom Isusu na križu, kako bi duše potakao na dinamičan kristocentričan život.

A kada bi htio taj kristocentričan život nekako uokviriti, on veli: »Živite u Presvetom Srcu Isusovom, radite u Presvetom Srcu, trpite, borite se s Njime, svoje dužnosti vršite s Božanskim Srećem«. I dodaje: »Isus na križu vaš zaručnik, put, istina i život — vaše sve«.

Krist i život s Kristom, taj svoj program i ideal života, otac Antić predlaže i dušama. »Želim — piše nekoj pobožnoj duši — da vam program bude: život je moj Krist. Njega dublje poznavati, ljubiti, služiti, naslijedovati...«. »Vaš ideal — piše drugoj duši — neka bude: Isus propeti«.

Kristocentričnost, uvjet i plodnost apostolata

Otac Antić uvjerava duše i dokazuje im kako život s Kristom usreće dušu i oplođuje apostolsko djelovanje u dušama.

Kristocentričan život usreće dušu: »... S Marijom pođite spremno i velikodušno — piše jednoj duši — za Isusom, a imat ćete nebo u vašoj duši«. Otac Antić je želio pretvoriti duše u »kalež« pun Isusa, u nebo »stan« Isusov. Kristocentričan život daje božansku snagu duši. »Bog će dopustiti da na te djeluje i svijet i tijelo i davao. Ne boj se! U srcu si Božjem! Ti se njega drži! (S Isusom), s Njime, u Njemu i po Njemu pobijedit ćete svijet, tijelo i davao.

Dakle, vjernost Isusu, ljubav Isusu, pouzdanje u Isusa, život s Isusom... »Bit će i časova — piše — kada će te sve uznemiriti i plašiti, smučati... Uza sve to osjećat ćeš u duši neslomivu silu i neodoljiv poticaj da moraš naprijed... Tko će pobijediti? Isus kome si posvetila srce, dušu, tijelo...«

I apostolat na korist duša uvjetovan je o kristocentričnom životu. To otac Antić u više mahova i na različite načine izražava, »Isus Krist — piše — jest život i ništa drugo nego on. Svetost je doživjeti Isusa Krista. Krist (moli) izabrane duše da žive u njemu, da bi on po njima živio u dušama... da bi (Boga) učinile vidljivim... Uvjet za to jest da izabrana duša živi s njime intimnim životom srce uz srce...«

I opet uvjerava duše da je plodnost njihova apostolata ovisna o njihovoj vezi s Kristom. »S Božanskim Zaručnikom u Euharistiji i na križu vi ste žrtva ljubavi i obuhvaćate cijeli svijet, sve duše svojom ljubavlju, svojom žrtvom. Niste više vi, naglašava — nego Isus u vama živi, ljubi, žrtvuje se, predaje se, vrši volju Očeva i sve vodi k Ocu, proslavljuje Oca i spasava duše, svijet. Stoga, u duhu franjevačke duhovnosti savjetuje dušama: »Gđe god radite, s kim god radite, nosite svagdje Isusa, mir i dobro«. Tako je plodnost apostolata osigurana.

Autokontrola kristocentričnog života

U vezi kristocentričnog života, otac Antić upozorava duše da ulaze u sebe, da promatraju razvoj, smjer svoga duhovnog života. Krist je središte, ne mi! Stoga govori: »... Pazimo da ne budemo mi centar oko kojeg će se sve okretati, nego Isus neka bude središte prema kome će biti upravljeni svi stavovi naše duše i sva naša aktivnost«. I drugdje piše jednoj duši: »... Uvijek trebaš svoj život mjeriti i promatrati prema Isusu«. A drugo: »... Prema njegovom svetom životu moraš udesiti svoj život«. A to sve dokazuje riječima: »Kao što u Svetom pismu Staroga i Novoga zavjetava sve gravitira prema Kristu, tako i u tebi neka sve gravitira prema Kristu. Srce i duša neka ti je kristocentrična, a ne egocentrična«.

Da bi duše dublje zahvatilo znao je i snažnim pitanjima izazvati svoje penitente na preispitivanje, kontrolu njihovog kristocentričnog života: »Promislis — piše jednom srovmu subratu — da li si onakav kakova te Gospodin hoće, zove, traži? Živis li za Nj? Jesi li sav u Njemu, u Njegovoj svetoj ljubavi? Trudiš li se da mu postaneš sličan? Izgaraš li svetom vatrom ljubavi za njegovu slavu, spas duša, vršenjem svetog Pravila? Tripiš li dragovoljno s Njime i za Nj? Ljubiš li svu braću bez razlike ljubavi Kristovom?...«

Draga braćo i sestre! Bili smo ove večeri u školi oca Antića. On nam

Preuzv. Arnerić govor: »... Neka nas primjer o. Antića potakne na razmišljanja, da i mi budemo jaki u vjeri, da vjerujemo Isusu Kristu, da znademo nositi svoj križ, vršiti svoje dužnosti, moliti se i trpjeti...«

je održao predavanje o kristocentričnom životu u svojoj i u našim dušama.

Kako je otac Antić doživio Krista? Tko je Isus Krist za Antića? Iz svega što je spomenuto slobodno je zaključiti da otac Antić, kao i sveti Pavao, nije poznavao drugo osim Krista... i to raspetoga. Otac Antić je bio »kontemplativac« Krista, a doživio ga je kao središte svoje vjere i svoje nade i ljubavi. Vjerovati u Krista i ljubiti Ga za oca Antića je značilo prihvati Kristov identitet, i izabratи, da postane ono što je Krist. Vjera u Krista i ljubav prema Kristu postale su u oču Antiću stvarnost života, zato su se i pretvorile u želju i težnju duhovnog upričenja, suočenja Kristu. Osoba Isusova bila je za oca Antića prvi i zadnji kriterij njegove unutarnje sigurnosti, njegovog života i djelovanja. On je u Krista vjerovao ne samo umom, nego i životom. On je potpuno vjerovao u Krista, a to se zaključuje iz toga, što je njegov stav vjere sazrio u vjernost ljubavi, u zajedništvo ljubavi, u međusobno prijateljstvo ljubavi, u život ljubavi s Kristom. Njegova ljubav bio je Krist. On je kao sveti Franjo ostvario u svome životu totalnu ljubav prema Isusu: Božanskom Djetiću — kako ga on naziva — u Betlehemu, Božanskom mučeniku na Golgoti i Euharistijskom Bogu u svetohraništu. Kristovo čovještvo bilo je za oca Antića uzor njegova čovještva. A čovještvo oca Antića bilo je kao novo čovještvo, darovano Kristu, u ko-

jemu se Krist utjelovljuje da nastavi svoj život — vršenje Očeve volje.

Dobro su ga shvatile i upoznale duše koje su govorile da je: »Njegov ideal bio Krist propeti. Njegov program: sveta volja Božja. Njegova škola: Euharistija i Marija«.

Shvatile su ga i upoznale redovnice koje su pisale: »Imale smo patriju koji je bio uistinu kristocentričan, i zato je zauzeo posebno mjesto u našim srcima«.

Upoznale su ga i shvatile i one redovnice koje su govorile: »(Takov otac)... mogao je imati upliva na naše duše koje je želio učiniti transparentom Isusovim, koje je želio pretvoriti u »kalež« pun Isusa«.

Duše su uviđale da u oca Antiću, po njemu i iz njega zrači Krist. Duše su nalazile Krista u njegovom pogledu. Njegovim ustima govorio im je Krist... a u srcu oca Antića nalazilo se puno ljubavi i dobrote Kristove.

Iz navedenih citata u ovom referatu uvjerili smo se, da kad otac Antić govorio o Kristu... »nisu to nekakovi klišjevi vađeni iz knjiga, to je govor srca, govor krvi, govor duše, govor uverenja.« (Otač biskup Mijo Škvorc)

Uvjerili smo se iz promatranja navedenih citata, kako su istinite riječi nadbiskupa dr Frane Franjića: »Kada se čovjek nađe pred riječju Božjom koja je izlazila iz tog čovjeka... onda mora osjetiti kako je ništav i koliko bi morao učiniti da bi bio bar nešto«.

Svršetak

Otač Antić je od novicijata do kraja svog života bio i ostao vjeran franjevačkoj kristocentričnoj duhovnosti.

Ali odlika oca Antića nije samo ta njegova vjernost franjevačkoj duhovnosti nego i suvremenost. On je potpuno u skladu s naukom II vatikanskog koncila glede kristocentrične duhovnosti. Dok se čita njegova pisma: »Čini nam se, da slušamo pokoncijskog čovjeka, ili radije Bogodanog preteču koncijskih smjernica«, koji »snažnije i autentičnije izgovara riječi Božje od prijih (tj. najboljih) teologa svijeta«. (nadbiskup dr Franjić)

Koncil počinje 11. listopada 1962. a završava 8. prosinca 1965. Te iste godine, ali već 4. ožujka, umire otac Antić. Dok se je Koncil obavljao, otac Antić je bio težak bolesnik. Uz to, za njegova života još nismo imali sve koncijske dokumente, jer prvo kompletno izdanje svih dokumenata Koncila tiskano je tek polovicom 1966, dakle godinu dana nakon smrti oca Antića. Ali otac Antić je imao u duši, u životu, duh Koncila i duh Koncijske nauke.

Drugi vatikanski koncil izjavljuje (definira), da smo svi — sav Božji narod: — biskupi, svećenici, redovnici, redovnice, vjernici pozvani

Za vrijeme mise, crkveni institut za glazbu pjeva

na svetost, a u tom pozivu ističe kristocentrizam. Naime, priopćuje se, da duhovnost sviju nas treba nositi kristocentričan biljeg.

Navest će samo nekoliko citata o kristocentričnoj duhovnosti Koncila.

Dogmatska konstitucija o Crkvi počinje riječima: »Svjetlo naroda je Krist«. (LG 1) I dodaje: »Svi su ljudi pozvani na (ovo) sjedinjenje s Kristom koji je svjetlo svijeta; od njega potjećemo, po njemu živimo,

ko je to izloženo u Evandelju«. (PC 2) A malo kasnije opet: »Koji zavjećuje evanđeoske savjete... neka svim životnim okolnostima njeguju život s Kristom u Bogu sakriven«, (PC 6) a njihova apostolska djelatnost treba da proizlazi iz intimnog jedinstva s njim«. (PC 8). I vjernicima Drugi vatikanski koncil daje ista načela života i rada: »Budući da je Krist... vrelo i ishodište svega apostolata Crkve, jasno je, da plodnost laičkog apostolata ovisi o njihovom

Svečana koncelebracija

k njemu idemo«. (LG 3) A kada se Koncil obraća katolicima izričito navljuje: »Jedino je (naime) Krist posrednik i put spasenja«. (LG 14) A kad Koncil govoriti biskupima, dodaje: »Biskup... neka drži pred očima primjer dobrog Pastira... (tj. Krista)«. (LG 27) Svećenicima Koncil veli: »Prezbiteri... samo ako su poučljivi Kristovom duhu koji oživljava i vodi, učvršćuju se u duhovnom životu« (PO 12) i dodaje: »Svećenici postizavaju svetost na vlastiti način tako, što svoje dužnosti vrše iskreno i neumorno u Kristovom duhu«. (PO 13). Redovnicima pak Koncil javlja: »Vrhovno pravilo redovničkog života: slijediti Krista ka-

životnom sjedinjenju s Kristom«. (AA — O apostolatu laika 4).

Konačno slobodno je svršiti ovaj nagovor riječima teologa H. de Lubac, koje će biti dostoјna ocjena kristocentričnog života i apostolata oca Antića. Ovaj teolog piše: »Kada se radi o tom da konačno proslidimo što jest a što nije pravo kršćanstvo, mi uvjek radite vjerujemo svećima koji kršćanstvo danas kao i nekad žive, ne pokušavajući iz njega pobjeći, nego filozofima koji bi ga htjeli prenadaraditi...«

o. Ladislav Marković
karmelićanin

ZAHVALNOST

Zahvalnost je krepst!

Zahvalan je onaj:

- 1) koji priznaje i cjeni svako primljeno dobročinstvo;
- 2) koji svoje priznanje, koliko je god moguće, potvrđuje i djelima;
- 3) koji ozbiljno nastoji da se oduži i moli za svoje dobročinitelje.

Zahvalni moramo biti:

- 1) jer to Bog hoće;
- 2) jer to traže naši dobročinitelji;
- 3) jer su zahvalni vrijedni novih dobročin-stava.

Znademo iz iskustva, da smo sami, a i drugi nama rijetko kada zahvalni. Primarno dobročinstva, kao samo po sebi razumljivo, ali ih ne činimo, ne zahvaljujemo za njih — ni Bogu ni ljudima. A zahvalnost izvire iz pravednosti i ponire u ljubavi.

Kako je fra Ante provodio u djelu krepst zahvalnosti?

Znademo da je radi boležljivosti bilo poteškoća prije ulaska u Red, a kad je bio primljen nije više nikada zaboravio na zahvalnost. Bio je zahvalan Bogu i Redu što ga je pozvao i dao mu milost da se odazove. Za svoju redovničku zajednicu cijeli život se molio i žrtvovao. Svaku, pa i najmanju pažnju, koju bi mu netko iskazao, vrlo je cijenio i na njoj zahvaljivao moleći se za svog dobročinitelja. Često je bio u prilici da i drugima pomogne, da im pribavi neko dobročinstvo. Nikada nije zaboravljao napomenuti dotičnom da bude zahvalan i da se moliti za svako dobro koje prima bilo od koga. Svojim držanjem i zahvaljivanjem na uslugama pobudjava je i druge na tu krepst. Često je znao podsjećati svoje penitente na zahvalnost prema Bogu što ih podržava, zove, pomaže, prosvjetljuje, oprašta. Ali ništa manje nije podsjećao ni na zahvalnost prema ljudima, koji nam priteknu u pomoć onda kad nam je najpotrebitije.

Za svoje dobročinitelje je molio i to ne trenutno već trajno, uključivao ih je u svoje žrtve, u sv. Misu i druga dobra djela. Često je njegovo zahvaljivanje bilo daleko veće i poniznije nego što je bila sama stvar koju bi mu netko učinio.

A njegova molitva? Bila je to trajna zahvalnost, zahvaljivanje na svim darovima, milostima, patnjama, kušnjama.

A kakova je naša zahvalnost? Molimo li za svoje dobročinitelje? Uzvraćamo li dobročinstvima ne samo onima koji nama dobro čine već i onima koji nas nisu ničim zadužili?

Zahvalnost je krepst, a nezahvalnost je odurna mana — grijeh. Ni Bogu ni ljudima nisu dragi nezahvalnici. Nezahvalnik ne može računati ni na susretljivost kod ljudi ni na naklonost kod Boga.

»Sve ono što ste učinili i najmanjemu, meni ste učinili« govori Gospodin. Ne zaboravimo to!

Zahvalimo Bogu što nam je u fra Anti dao uzor zahvalnosti i neoklijevajmo ga u tome na sljedovati.

U FRA ANTINOJ ŠKOLI

Stvorena si, kršćansko dušo, da Boga ljubiš i da njemu služiš. Ovo je cilj tvoga života i boravka na zemlji. Varaš se ako bi postavila svoju svrhu u koje stvorene ili stvoreno dobro, jer za to nisi na svijetu.

Nije dosta spoznati svoju veličinu, već je potrebito i najglavnije prema tome svom uzvišenom pozivu i život urediti.

Svi u sebi osjećamo i nosimo »starog čovjeka« tj. naše zle sklonosti. Čutimo težinu u dobru i kreposnu životu...

Isus je svojom mukom i smrću uništio starog čovjeka i dao nam svoj božanski život milosti po kome postajemo novi ljudi, stvoreni po Isusu Kristu. Ovim smo životom dužni živjeti.

Duša sama po sebi ne može ništa te svu svoju snagu postavlja u molitvu koju ljubi i pobožno obavlja.

Dok duša tako teži za Bogom, On je u svojoj ljubavi sve više vuče za sobom, raspaljuje u njoj glad, žedu i potrebu za Njim.

Jedini Bog može zadovoljiti našu dušu, ugasiti žedu i zasiliti glad.

Ti, pobožna dušo, vazda ustraj u svetoj ljubavi. Radi nikakovih poteškoća ne smiješ malaksati ili ostaviti svoj put. Gospodin je vjeran. Ne boj se! Drži se Isusa i Marije, ljubi ih i slijedi sa svojim križem.

Nemoj ništa raditi ni poduzimati bez Marije. Njoj se potpuno izruči. Ona neka ti bude Majka, a ti njezinu dobro i poslušno dijete.

Uvijek se vježbaj u mrtvljenju. Budi gospodar svojih osjetila, vanjskih i nutarnjih. Sve upravljam prema Bogu i sve čuvaj za Njega!

Križ je hrana koju može podnijeti i »bolesnik«. Križ je najbolji antibiotik protiv trovrsne požude.

Nema svetosti, ako najprije potpuno samoga sebe ne prezreš, zaniječeš, zaboraviš. Ako to učiniš ozbiljnom voljom, tada počinješ biti svet. Jer čovjek sve radije ostavi negoli sama sebe.

VATIKANSKI RADIO O FRA ANTI

Dugo vremena nije bilo na valovima naše radio postaje riječi o ocu fra Anti Antiću. Koristim prigodu da Vas za boravku u Vječnom gradu sručno pozdravim i upitam o sadašnjem stanju postupka za proglašenje o. Ante Antića ugodnikom Božjim i svećem naše kršćanske zajednice.

Znam — Vicepostulatura skupljajući gradu, pribavlja mišljenja i bilježi milosti po zagovoru o. Antića udijeljene svima koji mu se obrate.

Molim Vas, možete li nas, sve slušatelje naše, upoznati sa sadašnjim stanjem i radom u Vicepostulaturi?

Pozdravljam Vas, mnp. Oče, Vaše suradnike i sve slušatelje vatikanske radio postaje. Već sam nekoliko puta govorio za radio Vatikan o našem ocu Antiću, njegovu životu i djelovanju, njegovim krepostima, kao i o radu Vicepostulature da bi se o. Antića proglašilo blaženim, a potom i svetim.

Dug je to i naporan posao. Trebat će još mnogo vremena. Daj, Bože, da dočekamo njegovu beatifikaciju. Kanonizaciju će vjerojatno doživjeti naša današnja, mlada generacija.

Eto, dogodine će biti proglašen blaženim naš zemljak Leopold Mandić. O. Mandić, kako je poznato, umro je u Padovi 1942. Trideset i četiri godine čekali smo njegovu beatifikaciju. A radilo se kroz to vrijeme intenzivno, marljivo i ustrajno. Sudeći po Mandićevu slučaju Antićeva bi se beatifikacija mogla očekivati svršetkom ovoga ili početkom novoga stoljeća.

Kad sam o tome razgovarao s jednom zagrebačkom liječnicom, koja je veoma dobro poznala o. Antića, reče mi: »Vidim da je mnogo lakše postati SVETAC na sudu Božjem, nego na sudu crkvenom«. Na nama je da ustrajno radimo i vruće molimo. Gospodin će, ako je to njegova sveta volja, naš rad i molitvu okrunuti uspjehom.

Vicepostulatura je u svojim rado-vima došla u završnu fazu priprema za otvaranje službenog crkvenog procesa za proglašenje blaženim i svetim o. Antića. Sabrana su brojna svjedočanstva i dokumenti. Zabilježene su izjave i sjećanja poznanika. Kad sve to sredimo i provjerimo zatražiti ćemo iz Rima dozvolu za otvaranje crkvenog procesa u Zagrebu. Nadamo se da bi se to moglo dogoditi već sljedeće godine. I to bi bio jedan od uspjeha naše hrvatske, ma-rijanske godine.

Nedavno je, u povodu proglašenja novih svetaca naše Crkve Sveti Otač u govoru 26. listopada 1975. rekao: »Crkvi su novi Sveci vazda potrebni, potrebni su svijetu, jer štovati svece znači slaviti Boga u njegovim najboljim stvorenjima«.

Te riječi Namjesnika Kristova potiču me na razmišljanje o ocu Antiću

Zivio je u naše doba; naš je svremenik; jednostavan je franjevac; tjelesno krhak, a opet velik u svojoj jednostavnosti i poniznosti. Dopustite mi zato pitanje: u čemu gledate i vidite potrebu za što skorijim okončanjem poslova Vicepostulature oca Antića?

Nije uputno opetovati ono što sam Vam odgovorio na prvo pitanje. No čini mi se sigurnim i pouzdanim upozoriti da su osobe i likovi poput o. Antića potrebne našem dobu jer smo stigli do povijesne prekretnice. Radi se o nama, o našoj Crkvi, o našem narodu i o cjelokupnom čovječanstvu. Stigli smo do pitanja presudnog za život svakog pojedinca kao i za život svake zajednice i sveukupnog čovječanstva. To je pitanje naše opstojnosti. Bit će u kršćanskih: pitanje je našeg odnosa prema Bogu, Gospodaru života i smrti, Kralju svih vjekova. Potresnije nego ikada moramo: ili posvjedočiti Ocu naše sinovstvo, ili se odreći Istine, Vječnosti. A to nije jednostavno. Naš je suvremeni čovjek rastrgnut brigama, nemirima, tjeskobama. Potreban mu je oslonac. Po mojem dubokom uvjerenju život i primjer o. Antića upućuje svakoga od nas prema nepresušnom Vrelu, prema Izvoru Radosti i sigurnosti. Kad sva građa, sve isprave i svjedočanstva iz života, i o životu o. Antića budu skupljene i objavljene bit će to svjedočanstvo svima da se može i mora služiti Bogu. Uvijek. Sigurno i u našem dobu. Ne ističem ovo slučajno. Ne. Poznato mi je sve što je ljudi upućivalo o. Antiću za života, što ih okuplja oko njegovog groba.

A ne vidim razloga zašto bismo mi, baš mi redovnici, franjevci, prešutjeli istinu o našem subratu, o našem suvremeniku, o modernom redovniku.

Potrebno je svima nama, svećenicima i vjernicima, svima dobrona-

● ZAHVALNICE ● ZAHVALNICE ● ZAHVALNICE ●

Zahvalna sam dobrom ocu fra Anti Antiću za uslušanu milost. Preporučam i nadalje sebe i svoju obitelj. Šaljem prilog za njegovu beatifikaciju u iznosu od 200 dinara.

Danica Veraja, Metković

U zahvalu za primljene milosti i preporku jedne bolesnice šaljemo prilog od 100 dinara.

Sestre Benediktinke, Hvar

U fond Vicepostulature za troškove beatifikacije dobrog o. Antića šaljem iznos od 100 dinara moleći ga usrdno za pomoć u velikoj potrebi.

Stanka Petković, Bakar

Kao vjerna štovateljica našeg dobrog o. Antića šaljem skromni prilog od 100 dinara u fond Vicepostulature i preporučujem u zaštitu jednog srednjoškolca, da mu pomogne kod učenja i da sretno završi ovu školsku godinu.

Jorja Seršić, Baška

U zahvalu za primljene milosti, a za beatifikaciju dobrog o. Antića preporučujem se i nadalje u njegovu zagovor.

Marija Tomašić, Baška

Šaljem prilog od 100 dinara u zahvalu za primljene milosti.

N. N. — Trpanj

Zahvaljuje dobrom o. Antiću za primljene milosti i šalje prilog od 100 dinara.

N. N. — Zagreb

Zahvalna sam dragom o. Antiću na primljenim milostima i šaljem prilog od 50 dinara.

K. R. — Zagreb

Dragi o. Antiću, puno ti hvala što si nas čuvao od svakoga zla.

Katica Gotovac, Split

Bila je jako zamršena stvar. Svi su mi govorili da neću uspjeti. Ja sam se molila i preporučila u zagovor našega dragog o. Antića. Bogu hvala, sve je dobro svršilo, sud je dosudio sve meni u korist. Šaljem prilog od 500 dinara za beatifikaciju dobrog o. Antića.

N. N. — Zagreb

Od srca zahvaljujem dobrom o. Antiću za uslišanu molbu. Šaljem prilog za svetu Misu da bi naš o. Antić bio što prije proglašen blaženim. Preporučam se i nadalje zaštititi dragog fra Ante.

N. N. — Drniš

Od srca zahvaljujem presv. Srcu Isusovu i Majci Božjoj Pompejskoj na primljenoj milosti, što je po zagovoru našeg dobrog o. Antića ozdravila moja teško bolesna unučica.

I unaprijed preporučujem sebe i svoju obitelj u njegovu zaštitu. Šaljem u znak zahvalnosti prilog od 100 dinara u fond Vicepostulature.

Blaženka Lovrić, Baška

Zahvaljuje i preporuča se u zagovor o. Antića za svoje duševno i tjelesno zdravlje uz prilog od 100 dinara.

Josipa Štimac, Delnice

mjernima istaći jednostavna, skromna čovjeka koji je u naše dane znao jasan smisao naše opstojnosti, naše punine, naše radosti: služiti Bogu, ostvariti misao koju je On imao kad nas je stvarao.

Za mene je, eto, to potreba i želim da bi se posao u vicepostulaturi što uspješnije odvijao i svršavao.

Svi smo pozvani na vjernost Bogu, na svjedočenje Krista i o Kristu, svi smo dužni ispuniti svoje poslanstvo u svijetu i odgovorni smo svaki za svoju milost, za dar osobni, za karizmu. Jednostavnije rečeno: svi smo pozvani biti svetima. Ne možda za užvišenje na oltar, ali svakako na trajno djetinjstvo i podaništvo Božje. U čemu sada, u ovom razdoblju rada Vicepostulature, vidite srž i bit primjera, poruke i pouke oca Antića?

Lijepo ste rekli i izravno ste postavili odnosno istakli suvremenost našeg o. Antića. Dopustite mi umjesto svega drugoga odgovoriti riječima o. Ante Antića. Držim, naime, da je to pouka i poruka, a i odgovor Vama i slušateljima.

»Vrši volju Božju i budi svet! Dušovni život za tebe mora biti najvažniji i na prvom mjestu. Ništa drugo. Bog prvi i jedini. Sve što te snađe u životu, sve je sporedno. Ničim drugim ne smiješ se baviti nego Bogom. Ti moraš biti Božji — samo Božji.«

Tako o. Antić.

Štobih ja mogao tome dodati? Nemojte ni tražiti. Nalazim u tim riječima puninu. Zapravo — sve.

Ako je možda ta riječ tvrda za razmaženost našega stoljeća, ona je ipak naša. Mora biti naša. Puna. Kršćanska. Bez nje nema ni suvremenog kršćanstva, ni pokoncilskog procvata naše Crkve.

Suvremen je čovjek, naš subrat, raspet nad ponorima nezasitnosti vlastite biološke borbe i silnog napretka tehničkih znanosti. A o. Antić je skroman, preskroman, nesimpatično odjeven i bez akademskih naslova urešeni redovnik. Nije li to nekima odbjano, pa i odurno?

Naš subrat, suvremen čovjek je doista raspet nad ponorima nezasitnosti vlastite biološke borbe i silnog napretka tehničkih znanosti. Ne treba pred tom istom zatvarati oči. No može biti o. Antić nekima i obojan, jer je dosljedan, postojan i potpuno predan u volju Božju.

Ipak, ne bih Vas želio ostaviti bez odgovora, ali opet ću uzeti tuđe riječi i misli; s pomoću njih ću — držim — reći sve.

Na zahtjev o. Antića da treba vršiti volju Božju i biti svet odgovorio je jedan hrvatski književnik u knjizi »Željan Boga« (Zgb, 1972) ovako:

»Puno je to za mene.

Preteško za ovaj trenutak mojega života, za krhotine moga bića i za ranjeno srce. Golem je teret, a pleća su nejačka: hoću li izdržati?

Ne smijem se Antićevu svetačkoj rijeći. Vršiti treba volju Božju. Postojano, odlučno, dosljedno. Polovičnost je osrednjost: bljutava sol.

Ali — znaјuci sve što traži od mene Bog, što znači pomirenje i prih

vaćanje volje Njegove, ipak — bojam se. Iskreno to kažem. U sumračju dvadesetog stoljeća htio bih biti Božji. Dijete Njegovo. Blagoslov Njegov, potvrda Njegova...

Mogu li biti svet u svojoj osamljenosti sred ovoga šarenoga mnoštva, u doba ovo, u grijesima svojim i gubi suvremenika svojih...?

Njemu, Bogu svome, moram težiti. Moram toga biti svjestan. On je postao čovjekom, a ja težim za Bogom...«

Tako govori pisac. Toliko, pa i više kazuje. I držim da je to odgovor na Vaše pitanje. Jer — ne radi se o odbjnosti. Ne. Teškoća u hodu stazama Gospodnjim po kojima je o. Antić postojano stupao i ostao uzor svima ljudima ŽELJNIM BOGOMA.

Zanesenjak i zaljubljenik ljepote Gospodinove i franjevačke demokratnosti, o. Ante Antić je klesao svoju čvrstoću, glaćao svoju duhovnost i duševnost kod različitih uzora. Imam dojam da je crkvena učiteljica velika sv. Terezija Avilska dala snažan pečat redovničkoj čistoći i ljepoti franjevačkom svecu. Možete li nam nešto i o tom kazati?

U pitanju ima veoma lijepih Vaših zaključaka o o. Antiću. On je uporno i ustrajno radio oko svoje duhovnosti, a velika sv. Terezija Avilska jedna je od njegovih učiteljica. Ne mogu ništa iscrpnije odgovoriti na to pitanje, ali bih želio priopćiti da je prijevod **Djela sv. Terezije** (prijevod Dr. Fran Binički) bio vazda uz o. Antića i sačuvane

● ZAHVALNICE ● ZAHVALNICE ● ZAHVALNICE ●

Od srca zahvaljujem presv. Trojstvu za sve velike milosti koje sam primila po zagovoru dobrog blagopojnog o. Ante Antića. Preporučila sam i molila se za teško bolesnog sina svoga susjeda i taj je na čudesan način ozdravio.

U zahvalu slati ću prema svojim mogućnostima za troškove beatifikacije.

Učiteljica u mirovini

T. K. D. — Zagreb

Dobrom o. Ante Antiću za velike primljene milosti zahvalna šalje prilog od 50 dinara.

A. M. — Zagreb

U zahvalu za dobivene velike milosti po zagovoru o. Antića prilažem za troškove beatifikacije 500 dinara.

N. N. — Trpanj

U zahvalu za primljene milosti po zagovoru o. Ante Antića šaljem prilog od 500 dinara za potrebe Vicepostulature.

Marija Grdenić, Zagreb

Srce mi se malo popravilo. Vjerujem da mi je pomogao o. Ante Antić. Šaljem prilog od 100 dinara.

Vjekoslava Labura, Šibenik

Dobrom zagovorniku zahvaljuje na milostima uz prilog od 100 dinara.

Katica Javor, Zagreb

Na primljenoj milosti zahvaljuje uz prilog od 100 dinara

Julijana Majer, Zagreb

Hvala ti, dobri o. Antiću. Preporučam se i unaprijed. Šaljem prilog od 150 dinara.

Marija Štimac

U zahvalu dobrom o. Ante Antiću poklanja 50 dinara za beatifikaciju

Anica Horvatić, Zagreb

Duboko sam uvjerenja, da mi je o. Ante pomogao u rješenju moga životnoga pitanja. Trebalu sam isplatiti dug od devet milijuna starih dinara. Taj sam iznos dugovala za stan. Tražila sam zajam, ali ga nigdje nisam mogla dobiti. Tada sam se utekla zagovoru o. Ante i počela sam 17. svibnja 1976. devetnicu slugi Božjem. Trećega dana devetnice pitanje moga dugovanja je uspješno riješeno: dobila sam zajam za stan pa sam dug isplatila.

Zahvaljujem Bogu i Majci Božjoj što su se udostojali uslišati našeg oca Ante Antića, jer sam po njegovom zagovoru riješila svoje životno pitanje.

Milica Hlišć, Zagreb, Zugrovićeva 1.

Moga oca boljelo je oko. Bolovi su bili neizdrživi. Nemočni da mu pomognemo, obratili smo se devetnicom Ocu nebeskome da nam po zagovoru o. Ante pomogne. Obavili smo tri devetnice, ali već za prve smo pribavili komadić platna od rublja o. Ante Antića. To smo platno odmah stavili na očevo bolesno oko. Biće je to navečer 11. prosinca 1975. Od tada pa do danas moga oca više nikada nije zaboljelo oko.

Znam da onaj komadić platna nije učinio čudo, ali je dobrí Bog nagradio vjeru moga oca kojom je

knjige potvrđuju koliko su bile u upotrebi. Utjecaj Svetice treba, međutim, promatrati u sklopu odnosa franjevačke i karmeličanske duhovnosti, pa i pristupa o. Antića pojedinačnim pitanjima nutarnjeg života, posebice molitvi odnosno razmatranju. Još uvijek držim preranim davati decidirane odgovore o tom pitanju.

Stovatelji o. Ante Antića se okupljaju oko njegova groba, održavaju mjesecne sastanke, slave obljetnice njegove smrti, prijenosa njegova tijela s Mirogoja u Kriptu Gospe Lurdske i druge dane značajne za njega i njegov životni put. Ako Vam ne bi bilo teško recite nam nešto više o tome.

Neposredno nakon smrti o. Antića sastaju se njegovi stovatelji koji međusobno izmjenju doživljaje i iskustva o svom znancu, prijatelju i vodi. U početku bijahu ti sastanci spontani. Održavali su se u franjskom stanu u Urbanićevoj ulici. S vremenom ti susreti u znaku o. Antića postaju sve posjećeniji, jer se širokrug onih koji su htjeli upoznati njegovu karizmu. Danas se ti susreti održavaju svakog mjeseca u kapeli Gospe Lurdske. Dok se vjernici priklapaju moliti se zajednička krunica, a potom se služi sveta Misă s prigodnim nagovorom. Kod tih sastanaka, pročita se nešto iz Antićeve duhovne baštine: ulomci iz njegovih pouka, savjeta, preporuka...

Komemoracije se održavaju prigodom obljetnice smrti i prijenosa tijela o. Antića s Mirogoja u kriptu svetišta Gospe Lurdske. Do sada je održano oko dvadesetak komemoracija u Zagrebu, Splitu i Makarskoj. U tim komemoracijama pot-

rebno je naglasiti sudjelovanje časnih sestara. Redovnice, ne samo grada Zagreba, nego i ostalih mjeseta ostale su vjerne svom duhovnom vodi. One su same priredile nekoliko komemoracija u znak zahvalnosti svom savjetniku, isповједniku i duhovniku.

Ove smo godine slavili desetu obljetnicu smrti o. Antića. Tom je prigodom priredena komemoracija koja je trajala tri dana. Prvi dan su časne sestre izvele vlastiti program. Dva veoma lijepa nagovora održale su sestre Andželina Kujundžić i Elektra Željko. Glazbeni prilog izvela je sestra Imakulata Malinka sa svojim »Collegium pro musica sacra«. Pripustovalo je oko 300 redovnica i ljestvi broj vjernika. Drugog su dana subraća franjevci održali svoj program. Večernju je koncelebraciju predvodio mr. Provincijal dr. fra Petar Čapkin koji je tom prigodom održao i homiliju. Poslije Mise dr Bonaventura Duda govorio je o o. Antiću kao isповједniku.

Trećeg je dana, na samu obljetnicu smrti (4. ožujka) zagrebački nadbiskup i metropolita dr Franjo Kuharic predvodio svečanu koncelebraciju i održao vrlo značajnu homiliju. Oko tisuću vjernika pomnivo je slušalo riječ svoga nadbiskupa.

Dva posljednja dana glazbeni je prilog uredio mr. fra Andželko Milanović. Institut za crkvenu glazbu i mješoviti pjevački zbor svetišta Gospe Lurdske uvelike su doprinijeli uspjehu ove značajne obljetnice.

U objavljenim napisima o ocu Antiću, o proslavama i drugim pojednostima iz života, za života i poslijem smrti ima rasutih bisera iz riznice duhovnog bogatstva ovog redovnika.

Ne čini li Vam se ponekad površnim pristup ozbiljnim pitanjima koja bi bila veoma značajna, a možda u stanovačnom smislu i presudna u vicepostulatorskom postupku?

Možda ste preoštari kad govorite o površnom pristupu, o površnim napisima. No, jamačno ste mislili na pojedinu izvješća s proslava. Istina je i to, da mnogim nabačenim pitanjima i problemima nedostaje znanstvena obrada, seriozni pristup. Ima toga. Ali sklon sam vjerovati: da većina ljudi još uvijek pristupa o. Antiću srecem. Upravo onako kako su činili za života. U tome je ljepota, pa i pouzdanost svih tih izjava, zahvala, molitava i napisa. Sigurno će svu tu građu trebati uskladiti, obraditi, dopuniti prema crkvenim propisima. Možda Vam tako ujedno odgovaram i na pitanje dokle se došlo i što vicepostura očekuje. No treba biti strpljiv i brižno sve proučiti, srediti, dopuniti. Treba u ozbiljnem postupku odijeliti zrnje od pljeve, izvornike od patvorina. A pitanja ima. Veoma ozbiljnih pitanja. O njima, o obradi još mi se čini prerano govoriti.

Dopustite još jedno pitanje: pozнато и забиљежено је, да је о. Antić знао људима реći истину о њима и о њиховој будућности. Обичан пук то означава као »дар пророштва«. У неким јавним предavanjima је то пitanje најчешће, наваћено, али стјече се дајам да зnanstveno нишко nije ту граду захвatio i obradio...

Da. O postupku o. Antića u odnosu prema pojedinim osobama spominje se veoma često i njegovo »proricanje«. O tome se govori, ima izjava. Nema znanstvene obrade. A ja po svome položaju i dužnosti ne bih mogao ništa ni dodati, niti odbiti.

● ZAHVALNICE ● ZAHVALNICE ● ZAHVALNICE ●

počeo zazivati pomoć o. Antića kad su bolovi postali teški do neizdrživosti.

Zahvalna sam o. Antiću i ovaj mali prilog neka je znak zahvalnosti a neka se koristi za njegovu beatifikaciju.

Hvar, 2. siječnja 1976.

B.....

Noću između 15. i 16. siječnja 1976. puhalo je jaka bura a nešto iza ponoci na Pogradištu kod Bratuša, u predjelu modernih vila (Vikend naselje) izbio je požar. Ondje je borova šuma sa debelim šušnjem pa su se ljudi ugledavši oganj silno zaprepastili. Oganj je prijetio brzim uništenjem kuća, lijepih novih domova koje su ljudi sebi sagradili radeći na dalekim radilištima izvan Domovine. Opasnost je bila velika, jer je bilo noćno doba, vjetar jak, a vatrogasaca nije bilo jer su otišli u Tučepe gasiti drugi požar.

Narod je skočio i počeo gasiti, ali je uspjeh bio malen. Mještanica Kate Beroš ž. Stipina zavapila je za pomoć služe Božjeg o. Ante Antića. I oganj se je protiv svih očekivanja ugasio za samih devet minuta. Spomenuta osoba je uvjerenja u očitu pomoć s neba po zagovoru o. Antića. To mi je ispričala i dala je 66.000 st. dinara sa željom da iznos pošaljem do 4. ožujka, do Antićeva dana. Iznos je skupila od osoba koje su potresene sječanjskim požarom u Bratušu i njegovim naglim utrncu.

Makarska, 28. veljače 1976.

Fra Karlo Jurišić

Darovitelji:	Marija Babić	10,000
	Ljiljana Babić	10,000
	Mirjana Ivandić	5,000
	Kate Beroš	5,000
	Matilda Babić	5,000
	Dome Beroš	5,000
	Ikica Babić	2,000
	Vere Beroš	3,000
	Ilonka Beroš	6,000
	Slavica Babić	5,000
	Kate Beroš (Stipanova)	10,000
	Ukupno: 66,000 st. din.	

Dobro sam poznavala o. Antića. Punih petnaest godina bio mi je isповједnik i duhovni voda. Očinski se brinuo i u svemu mi pomagao. Mislio je čak i na moje ispite. Znao je uzeti u ruke i moj INDEX, pogledati što sam sve upisala, ali i što sam položila. Interesirale su ga i ocjene. Ostao mi je u pameti jedan slučaj kojega neću lako zaboraviti.

Prijavila sam ispit iz nekog predmeta. Nisam se dobro spremila, pa sam htjela odustati. Zamolim dobru prijateljicu da ode k profesoru i da mu rekne, kako ja ne mogu nikako doći na ispit jer sam bolesna. A i bila sam stalno boležljiva, ali toga dana baš sam se dosta dobro osjećala. Poslije podne došla mi je kolegica i javila kako je sve sretno izvela. Profesor je jednostavno zapisao da sam odustala od ispita. Već sam u pameti odredila novi rok za ispite.

Niti bih Vam mogao o tome više izjaviti.

Konačno: *Vi ste na vrelu svega što se o oču Antiću znade i što je do sada skupljeno. Već godinama se trsite oko promicanja njegove uspomene kako biste što neposrednije, točnije i određenije mogli prikazati i predstaviti subrata, svećenika i franjevca i zato bih želio čuti Vašu poruku svim slušateljima kao i svima nama osobno...*

Ne znam, što bih o. Antiću rekao svima nama u ovom trenutku, ali znam, da je Gospodin uputio svima nama poruku, da nam još uvijek poručuje:

»JA BOG TVOJ...« i želi od svih nas samo jedno:

»Ljubi Boga svoga svim srcem, svom dušom svojom...«

Samo je jedan Bog. Nikakih drugih bogova ne treba. A o. Antić bi rekao ono što sam već spomenuo:

»Vrši volju Božju i budi svet!«

A u tome je sve uključeno i ne preostaje drugo nego moliti s jednim našim suvremenikom:

Hvala Ti, Gospodine:

za susret s čovjekom naših dana,
s uzorom svakidašnjice,
s ocem brižnih,
osamljenih,
jadnih,
bolesnih,
ostavljenih,
neizlječivih,
uhićenih i zatočenih.

Hvala Ti što si nam dao o. Antića:
običnog hrvatskog čovjeka,
skromnog franjevca,
zaljubljenika Svetosti,
strastvenika jedine Ljubavi.

Hvala Ti
»po Gospodinu našem Isusu Kristu...«

IZ VICEPOSTULATURE

Prijatelji i štovatelji oca Antića u Zagrebu održavaju svakog mjeseca sastanak u samostanskoj kapeli. Sastanci se redovito drže u četvrtak poslije prve petke u mjesecu. Navečer u 18 sati služi se sveta Misa za sve prijatelje i dobročinitelje vicepostulature. Prije sv. Mise moliti se krunica za sve žive i pokojne štovatelje oca Antića. Za vrijeme sv. Mise vicepostulator, ili neki drugi svećenik, održi prigodni nagovor, pročita nešto iz ostavštine oca Antića (pismo, savjet, preporuku, pouku...).

Slijedeći sastanci održat će se: 11. studenoga, 9. prosinca, a u 1977. 13. siječnja, 10. veljače i 10. ožujka.

Molimo sve one koji su poznivali oca Antića, s njim suradivali ili se s njim dopisivali da nam pošalju svoje uspomene, sjećanja, bilješke, pisma, fotografije... Sve što god je u vezi s našim dragim fra Antonom treba poslati u Zagreb. Točna adresa:

41.000 — Z a g r e b
Vicepostulatura
Vrbaniceva 35

Na tu adresu treba slati sve što god je u vezi s ocem Antićem: bilješke, fotografije, milodare, pretplate, pisma...

Mnogi štovatelji oca Antića pitaju nas, kako se obavlja devetnica ili trodnevničica na čest oču Antiću. U svojim potrebama htjeli bi se preporučiti dobrom fra Antu, a ne znaju kako se čini. Da ne moramo svakom posebno pisati i razjašnjavati odgovaramo preko našeg Glasila: 1) naš fra Ante još nije proglašen ni blaženim ni svetim, pa ne možemo njemu na čest u crkvi zajednički moliti devetnicu, trodnevnicu niti smijemo u njegovu čest davati da se odsluži sv. Misa. To ćemo smjeti tek onda kad otac Antić bude službeno proglašen blaženim i svetim.

A što smijemo već sada? Možemo zazivati oca Antića i u njegov se zagovor preporučivati da nam i sada, kad je kod dragog Boga, pomogne kako nam je pomogao dok je bio među nama. Možemo to učiniti ovako: moliti krunicu, litanije, put križa, obaviti klanjanje, slušati sv. Misu, primiti sv. Prćest, postiti, udijeliti milostinju siromasima... a sve to na čest Presv. Trojstva, Presv. Srca Isusova, Majke Božje ili kojega sveca — a za beatifikaciju oca Antića. U svim svojim potrebama smijemo uvek zazivati pomoć od Gospodina po zagovoru i po zaslugama našega dobrog oca Antića.

IZ VICEPOSTULATURE

Dobri o. Antiću!

Ti i sada vodiš brigu o duševnim i tjelesnim potrebama svojih štićenika. Zazvala sam u bolesti Tebe i tvog padovanskog Zaštitnika. Bilo je to povjerljivo kao i onda kad sam to činila usmeno ili pismeno. Teška i ozbiljna slutnja liječnika kao da me je uznemirila. Ali tvoja prisutnost, tvog pogled, srce prepuno dobrote sasvim je rastjeralo svaku sumnju liječnika. Uvjerenja sam u tvoju pomoć. Od srca zahvaljujem i preporučam se i unaprijed.

Katica J. — Split

Obratila sam se o. Antiću za zaposlenje. Pomogao mi je i uslišao.

Preporučam se i nadalje u zagovor o. Antiću, jer sam uvjerenja da mi mnogo pomaže u mojim potrebama. Hvala mu za sve.

Juričev Fedika, Vodice

U nedjelju 12. prosinca 1976. održat će se komemoracija u povodu 6. obljetnice prijenosa tijela s Mirogoja u Kriptu Gospe Lurdske

● ZAHVALNICE ● ZAHVALNICE ● ZAHVALNICE ●

Sutradan izjutra dođe neka časna sestra po mene kući da me zove o. Antić. Nisam se nimalo iznenadila, jer je on dosta često slao po mene. Uvijek mu je nešto trebalo.

Kad sam se pojavila na vratima njegove sobice ozbiljno me je pogledao i upitao: »Zašto niste išli na ispite? Tko Vam je dozvolio da odustanete? Drugi put nemojte, bez dozvole, tako nešto učiniti. Zapamtite: da ste išli na ispite dobili biste lijepu ocjenu, a ovako ćete jedva jedvice izvući — dovoljan!«

Tako se je dogodilo. Puna dva mjeseca sam se spremaala, a na ispitu sam jedva izvukla živu glavu.

Kad sam mu donijela INDEX pogledao je ocjenu, a onda je ozbiljno i mene pogledao, oborio oči i ... čula sam tih: »Hvala Bogu!« Zagrebačka liječnica

Našla sam se u teškom stanju — pred teškom operacijom.

Punim pouzdanjem zazvala sam u pomoć fra Antu: »Pomozi sada ili je sa mnom gotov!« Obećala sam, ako sve sretno završi, da će obavljati zahvalu u njegovu glasniku.

I doista, izvan svakog očekivanja, operacija je sretno prošla, a oporavak iza operacije bio je brz i potpun.

Zahvaljujem na velikoj Božjoj pomoći po zagovoru dragog fra Ante i preporučam i nadalje sve svoje potrebe njegovoj zaštiti.

N. F. — Zagreb

U fond Vicepostulature za troškove beatifikacije doprinijeli su:

Treći Red kod Gospe Lurdske — Zagreb (50 mj.); Josipa Živičnjak — Zagreb (50 mj.); Jelka Margeta — Zagreb (50 mj.); Jelka Crnjanin — Zagreb (50 mj.); Jelica Baljak — Zagreb (100 mj.); Mila Antoš — Zagreb (150 mj.); Mira Treursić — Zagreb (100 mj.); Jakov B. — Beograd (500 mj.); Ana Pac — Zagreb (30 mj.); obitelj Borović — Zagreb (50 mj.); Franjka Tomičić — Zagreb (50 mj.); Katarina Papić — Zagreb (50 mj.); Katarina Rukavina — Zagreb (50 mj.); Štefanija Rukavina — Zagreb (50 mj.); Anica Zidarić — Zagreb (100 mj.); Danica Petričević — Zagreb (100 mj.); A. M. — Zagreb (200 mj.); Dolores Suvar — Zagreb (100 mj.); Straczenski Zlata — Zagreb (100 mj.); Liza Puhiera — Split (10 mj. za svijeće); Gabrijela Feil — Zagreb (20 mj.); Miro Sambunjak — Zagreb (20 mj.); Slavica Jakovljević — Zagreb (20 mj.); Marija Horvat-Kovačević — Zagreb (20 mj.); obitelj Demšić — Zagreb (50 mj.); Bea Derenčin — Zagreb (50 mj.); Marija Grgurić — Zagreb (200 mj.); Fra Silvestar Aračić — Šibenik (500 šilinga); Elekta Željko — Zagreb (10 DM); Antun Pažitka — Zagreb (100 mj.); N. N. Zagreb (100); Danica Veraja — Metković (200); Fra Frano Mirković — Drniš (500); obitelj Bičanić — Zagreb (100 mj.); Durđa Kiselić — Rijeka (50); sestre sv. Križa — Povrat (100); Samostan Benediktinki — Hvar (100); Ankica Miklaušić — Tuzla (100); Bazilio Zidarić — Labin (30); obitelj Kirinić — Zagreb (200); Blaženka Krpan — Zagreb (30); obitelj Hitrec — Zagreb (200); Župni ured — Virje (50); Fra Jozo Župić — Split (100); Mato Petrović, župnik — Viškovci (500); Fra Silvestar Aračić — Šibenik (1.100); Marija i Fina Stipetić — Split (150); Fra Jakov Vrdoljak — Ploče (100); Fra Aleksandar Ribičić — Ploče (100); Fra Paulin Vuković — Turjadi (100); Fra Toma Duka — Živogošće (100 DM); A. Bauman — Maribor (50); Veronika Stenek — Konjic (100); Franjevački samostan — Lapad (50); Barica Jančeković — Zagreb (50); Tone Silvestrić — Makarska (500); A. Gjebić — Nelson (10 dolar); Marija Džaja — Zagreb (100); B. B. — Buje (200); Časne Milosrdnice — Zagreb, Frankopanska (50); Časne Milosrdnice — Zagreb, Goljak (50); Stanka Petković — Bakar (150); Marija Tomašić — Baška (50); Imakulata Tresić — Dubrovnik (300); Borinka Budrović — Hvar (100); Fra Jerko Grcić — Igrane (100); Fra Srećko Vekić — Promina (100); Ivan Benko — Ivanić Grad (100); Vjekoslava Labura — Šibenik (100); Marija Bulica — Dubrovnik (500); N. N. — Zagreb (100); S. G. — Zagreb (100); Evica Tučko — Zagreb (60); Katica Jarov — Zagreb (100); Dr Desa Barić — Zadar (200); Marija Bulica — Dubrovnik (50); Magdalena Korper — Zagreb (50); Šima Marić — Šibenik (200); Samostan Sigurata — Dubrovnik (50); Samostan Poljud — Split (60); Fra Ferdo Jukić — Piramatovci (100); N. N. — Zagreb (100); Marija Šošić — Brela (150); Mandžamić — Brela (100); Časne Milosrdnice — Sl. Požega (100); Marija Svoren — Našice (50); N. N. — Našice (200); N. N. — Sombor (200); Msgr Gracija Ivanović — Kotor (50); N. N. — Svetozar Miletić (100); Knežević — Zagreb (200); Štefa Bauer — Zagreb (50 mj.); Slavica Jakovljević — Zagreb

(20); Štefica Petelka — Osijek (100); Julijana Majer — Zagreb (100); Rozalija Botica — Split (50); M. D. — Zagreb (200); Ira Nađ — Zagreb (50); Marija Sneeberger — Zagreb (100); Marija Grdenić — Zagreb (500); Jorja Seršić — Baška (100); Marija Baturić — Pučišće (500); Tresić-Pavičić s. Imakulata — Dubrovnik (200); N. N. — Trpanj (100 mj.); Straczenski Zlata — Zagreb (100 mj.); Josipa Fogler — Zagreb (50 mj.); Marija Štimac — Zagreb (150); Mira Pavesić — Zagreb (50); Drago Mihanović — Zagreb (100); Gabrijela Mihanović — Zagreb (100); Marija Dragić — Zagreb (200); Anđelka Žaer — Zagreb (50 mj.); Tone Beroš — Bratuš (40); Mare Babić — Bratuš (30); Milica Kružić — Žabno (100); Fra Silvestar Aračić — Šibenik (1.000); Franjevački samostan — Visovac (100); N. N. — Zagreb (300); Borovac s. Celina — Drniš (100); Frida Dorešić — Zagreb (100); Josipa Štimac — Delnice (100); Mara Živković — Zagreb (100); Katica Osredčki — Zagreb (100 mj.); Jakić s. Anima — Zagreb (100); Marija Baranović — Split (100); Blaženka Lovrić — Baška (50); Ruža M. — Zagreb (80); Nikola Puratić — Zagreb (50); Fra Bernardo Dukić — Frankfurt (100 DM); Amalija Novak — Zagreb (100); Andrija Cukrov — Šepurine (50); Fany Čapek — Zagreb (100); Jelka Šantek — Vodice (50); Marija Svear — Dubrovnik (50); Fra Ivan Glibotić — Sumartin (200); Rozalija Vuk — Zagreb (100); obitelj Veselić — Zagreb (100); Jorja Seršić — Baška (50); Franjevački samostan — Šibenik (30); Božica Deželjin — Barbat (100); Genoveva Tomašić — Hum na Sutli (50); Magdalena Crevar — Zagreb (100); Fra Ivon Lucić — Stankovci (300); Anica Radobolja — Omiš (50); Župski ured — Vrgorac (50); Dr Desa Barić — Zadar (100); Župski ured — Siveći (100); Fra Vinko Vujica — Busovača (100); Jelica Povržanić — Zagreb (50); Viktorija Alač — Dubrovnik (200); Fra Vitomir Štić — Konjevrate (200); Katica Vukasović — Baška (50); Zlata Petričević — Zagreb (100); Terezija Stašić — Dubrovnik (200); Tresić-Pavičić Imakulata — Dubrovnik (200); Katarina Marković — Postire (50); Franka Antić — Šepurine (50); Milka Antić — Šepurine (20); Časne Sestre — Šestine (60); Rajka Vrhovnik — Zagreb (100); Ivan Janeš — Đakovo (50); Lidija Štambuk — Borovo (100); Branko Gabrić — Metković (50); Marija Bulica — Dubrovnik (50); Borovac s. Celina — Drniš (50); Đulijana Antić — Zaton (100); Sofija Rabenstein — Sarajevo (50); Ljudmila Kodrić — Smederevo (100); Katica Gotovac — Split (50); Katica Nevjetić — Travnik (50); Manda Ištuk — Priluka (50); Školske Sestre — Zadar (100); Anđa Klarić — Turbe (100); Ljubica Grabovac — Zagreb (50); Jelka Željko — Bruxelles (1.000 belg. fr.); Vera Kulundžić — Zagreb (100); Marija Lay — Đakovo (50); Jula Vivek — Brezovljani (50); Josipa Vidaković — Split (50); N. N. — Dubrovnik (200); Fra Augustin Babić — Šibenik (200); Franjevački samostan — Sinj (400); Franjevački samostan — Makarska (300); Amalija Novak — Zagreb (100); Ivan Jurčević — Davor (50); Katica Lukić — Zadar (50); Greta Muhvić — Dubrava (50); Viktor Trčin — Zaton (100); Franjo dr Cvjetan — Zagreb (100); Marija Dorčić — Baška (50); Ana Majurec — Virovitica (50); Veronika Stenek — Konjic (100); N. N. — Zagreb (500); Tone Silvestrić — Makarska (500); Samostan Klarisa — Split (100); Časne sestre — Tuškanac (50); Marija Berak — Zagreb (100); Anka Kljukovnica — Gradac na moru (50); Imakulata Tresić — Dubrovnik (200); Marija Babić — Bratuš (100); Ljiljana Babić — Bratuš (100);

Mirjana Ivandić — Bratuš (50); Kate Beroš — Bratuš (50); Matilda Babić — Bratuš (50); Dome Beroš — Bratuš (50); Ika Babić — Bratuš (50); Vera Beroš — Bratuš (30); Ilonka Beroš — Bratuš (60); Slavica Babić — Bratuš (50); Kate Beroš ž. Stipe — Bratuš (100); Antonija i Braco Stepanek — Asperg (100); Mara Brzović — Šujica (50); obitelj Veselić — Zagreb (100); obitelj Lukač — Zagreb (300); fra Jozo Župić — Split (100); Ana Grubišić — Sarajevo (100); fra Pavao Vučković — Vrlika (100); Karmel Juršići — Vodnjan (100); Marija Bosnić — Zagreb (50); Anica Horvatić — Zagreb (50); fra Vinko Vujić — Busovača (100); Lidija Štambuk — Borovo (1.000); fra Vitomir Štil — Konjevrate (200); Milica Magdić — Zagreb (500); Mira Jemrić — Zagreb (500); Jelica Baljak — Zagreb (100 m.j.); Marijana Mogut — Samobor (100); Fany Čapek — Zagreb (100 m.j.); N. N. — Zagreb (100); Danica Žanić — Kaštel Novi (50); Jelena Lončarević — Zagreb (100); Župski ured — Promina (50); Zlata Straczenski — Zagreb (100 m.j.); Marija Grgurić — Zagreb (250); D. R. — Zagreb (250); Anton Pažitka — Zagreb (100 m.j.); Mira Treursić — Zagreb (100 m.j.); D. Ćepulić — Zagreb (50 m.j.); M. B. — Zagreb (1.000); Marija Berak — Zagreb (500); Marija Radić — Zagreb (50 m.j.); Bea Derenčin — Zagreb (50 m.j.); Josip Justinić — Brielle (15 dol.); B. Bičanić — Zagreb (100); Ruža N. — Zagreb (50); fra Silvestar Aračić — Šibenik (100 DM); obitelj Hitrec — Zagreb (400); Katarina N. — Zagreb (100); Marija Grdenić — Zagreb (500); N. N. — Zagreb (100); fra Roko Romac — Darmstadt (100 DM); Vera Kulundžić — Zagreb (100); Jasna Đenero — Dubrovnik (100); Dukić dr Ivan — Rijeka (50); Ruža Malenica — Zagreb (50); Marija Džaja — Zagreb (100 m.j.); N. N. — Zagreb (200); obitelj Veselić — Zagreb (100); obitelj Strojin — Zagreb (500); N. N. — Zagreb (200); Rozalija Đikić — Sarajevo (150); Dragica Karadža — Jajce (20); Imakulata Tresić — Dubrovnik (100); Matija Lapov — Zadar (100); Slava Fanton — Bielovar (500); Fedika Juričev — Vodice (300); Vladislava Gjebić — Asperg (10 DM, 100 din); Oreb s. Ksaverija — Korčula (50); Sestre Franjevke — Zagreb, Pantovčak (100); Liza Puhiera — Split (20 za svjeće m.j.); Katica Jukić — Split (1.000); Stana Dugandžić — Zagreb (100); Ruža Malenica — Zagreb (50); župnici-franjevci — Visovac (500 sakupili na duh. vj.); Kuntarić-Barać — Zagreb (100); A. M. — Zagreb (200); Anica Zidarić — Zagreb (30 šv. fr.); Marija Šibist — Zagreb (100).

»Sve što te snađe u životu,
sve je sporedno. Ničim drugim ne smiješ
se baviti nego Bogom. Ti moraš biti
Božji — samo Božji.« (o. Ante Antić)

Ukoliko vas zanima život i duhovnost DOBROG OCA ANTE ANTIĆA možete naručiti:

1. — **DOBRI OTAC ANTIĆ**
Životopis napisao isusovac o. Ante Katalinić.
Cijena 10 dinara.
21. — **SVJETLO U TAMI**
Kratki životopis napisao dr N. Faranetić.
Cijena 10 dinara.
3. — **NAŠ DOBRI FRA ANTE**
Kratki životopis napisao dr Damić.
Cijena 10 dinara.
4. — **ŽELJAN BOGA**
Osobni pristup fra Anti Antiću.
Napisao J. Šimunov.
Cijena 10 dinara.
5. — **GLASNIK VJEĆNE LJUBAVI**
Životopis napisao prof. N. Ivanov.
Cijena 20 dinara.
6. — **PRED GOSPODINOM**
Kratka razmatranja napisao J. Šimunov.
Cijena 20 dinara.
7. — »**DOBRI OTAC ANTIĆ**«
Glasilo vicepostulature.
Časopis za štovatelje oca Antića.
Godišnja pretplata 20 dinara.
Narudžbe prima:

VICEPOSTULATURA
Vrbanićeva 35

41000 — Zagreb

Iz knjige utisaka

Dobri o. Magistre!

Pri posjetu skromne sobice u kojoj si Svevišnjemu predao svoju čistu dušu zahvalno se sjecam onih dana iz bogoslovije u Makarskoj kad si mi bio duhovni vođa i magister. Već onda su se obistinile tvoje tvrdnje da me čeka u životu težak križ. Ti si mi pružao na bolesničkom krevetu riječi ohrabrenja u pomoć Božju. Ne sumnjam da su mi tvoje molitve pomogle da se sa ruba smrti vratim u život, ali život koji je 30 godina bio ispunjen velikim kušnjama u pastorizaciji.

I sad, pri povratku u svoju Provinciju sv. Jeronima, u koju me je — uvjeren sam — pratila i pomogla tvoja molitva, preporučam se u tvoj jaki zagovor kod Isusa i Marije da započeto sretno i završim. Hvala ti, dragi i poštovani o. Magistre.

Zahvalni prof. glazbe fra Franjo Štefančić, svećenik. Split — Poljud, 23. I. 1975.

Pred deset godina u ovoj sobici bio sam svjedok blage i smirene smrti dobrog o. Antića.

Kakve dragocjene uspomene! Hvala Bogu i hvala o. Antiću.

Svoj misijski rad stavio sam pod zaštitu o. Antića. Uvijek osjećam čudesnu moć njegova zagovora. I za onu — posebnu milost! — i opet molim.

Zahvalni Fra Silvestar

19. IV. 1975.

Dragi oče Magistre, hvala ti na svemu što si učinio za moju dušu. Samo dobit Bog zna koliko si joj brige posvetio.

Moli Svemogućega da budem takav pastir duša kakve si nas ti htio odgojiti. Ne zaboravi stado kojemu sam povjeren, jer je velika kriza u kojoj se ono nalazi.

Tvoj (želio bih biti) zahvalni gojenac i učenik

9. IV. 1975.

Fra Joze Visković,
ž. v. Sibenik

Oče Antiću! Hvala za sve. Vodi nas na putu zajedničke sreće.

Đurđica i Anđelko

Danas počima »seminar franjevačke duhovnosti« za klerike franjevačkih — sa bez dodatka — klerikata u Zagrebu u ovom samostanu u kojem su te, fra Ante, nalazili klerici iz ovih istih klerikata. I ja.

Preporučam ti ove mlade ljude.

Fra Alojzije Litrić, konventualac

Dragi i добри о. Antiću!

Isprosi nam od Gospodina milost obraćenja, oporoštenja i pravoga života, a osobito da nam djeca idu Božjim putem. Preporučam tvom zagovoru roditelje, braču i njihove obitelji.

Zagreb, 28. lipnja 1976.

D. Ć.

Dragi o. Antiću, znadem da nije toliko važno koliko se godina proživi ovdje na zemlji. Moli za mene, dobit oče, i za cijelu moju zajednicu, da ne računamo s dugim ili udobnim životom, nego da znademo iskoristiti ovo sada nam poklonjeno vrijeme od Gospodina i da ga ispunimo intenzivnim radom, ljubavlju i žrtvom za Gospodina i za braču ljude. Hvala ti, dragi oče!

Zagreb, 20. studenoga 1976.

Majda

ŠTOVATELJIMA OCA ANTIĆA — SURADNICIMA

I PRIJATELJIMA VICEPOSTULATURE

ŽELIMO

SRETAN BOŽIĆ I NOVU GODINU